

som inddrages under Loven. De ere vistnok ikke 72,000 i Tal, men dog 7,200, medens nu kun omtrent $\frac{1}{6}$ af dette Antal er inde under Tilsynet, og Antallet af Arbejderne vil naa op til 120,000, hvilket er langt mere end det dobbelte af det nuværende Tal. Og Arbejderne ville tillige komme under et sanitært Tilsyn, medens den nugældende Lov ikke indeholder nogen Bestemmelse i saa Henseende. Endelig tilvejebringes der igennem Arbejdsraadet en Institution, der kan faa stor Betydning ikke blot i disse Lovgivningssager, men muligvis ogsaa ud over den Ramme, som Loven her angiver. Saa indføres der en Paatale- og Domsmyndighed, der er forskellig fra den nugældende Lov, saaledes at der er betydelig større Sikkerhed for, at Overtrædelser ville blive paatalte og faa en saadan Straf, at der ikke vil være nogen større Opfordring til at gøre sig skyldig i Gentagelse. Samtidig hermed bringes den mangeaarige Klage ud af Dagsordenen, at vi blive staaende ved den forældede Lov af 1873, medens andre Lande havde ganske anderledes vidtgaaende Love. Jeg tror, at jeg er i Overensstemmelse med det høje Tings Medlemmer, naar jeg udtaler min Glæde over, at dette nu paa Dagsordenen i saa mange Aar staaende Spørgsmaal er bragt ud af Verden. Jeg anbefaler derfor varmt at vedtage Forslaget i den foreliggende Skikkelse og udtaler paa ny min Erkendtlighed og Taknemmelighed paa Regeringens Vegne over, at man i saa kort Tid har bragt Sagen saa langt frem, som Tilfældet er i nærværende Stund, hvor vi vel ikke staa saa langt fra Afstemningen over en Række velformulerede Ændringsforslag fra et overvejende Flertal i det nedsatte Udvalg.

Stilling: Det kan jo ikke nægtes, at at vi kun have haft en meget kort Tid til at behandle dette Forslag, og det kan maaske fra en enkelt Side med nogen Berettigelse blive sagt, at vi ere gaaede for hurtigt frem; men man maatte jo være klar over, at ellers vilde der ikke komme noget ud af Sagen i denne Samling; naar vi altsaa baade fra Arbejdsgiveres og Arbejders Side have resigneret, er det, fordi vi have ønsket, nu da Regeringen og Folke-

tinget vare komne hinanden saa nær, at faa det Spørgsmaal, der i saa lang Tid har svævet Industrien over Hovedet, ud af Verden. Vi haabe, at der ved disse Ændringsforslag, hvoraf kun faa have reel Betydning, er naaet et godt Skridt frem mod Løsningen. Komme vi ikke nu til Ende med Sagen, staa til næste Aar alle Parter fri igen; vi skulle saa begynde forfra; men saa er det meget Arbejde, der nu er gjort i Sagen, frugtesløst, og ingen kan da vide, hvilket Resultat Rigsdagen vil komme til. Naar vi Arbejdsgivere og Arbejdere ere blevne enige, beklager jeg meget, at det ærede Medlem, der repræsenterer det store ledende Parti i det andet Ting, ikke har kunnet fuldt ud slutte sig dertil. Det er jo kun Arbejderne og Arbejdsgiverne, der omhandles i dette Forslag, og man skulde synes, at de, der staa udenfor, med Glæde kunde slutte sig til et Forslag, hvorom de andre ere blevne enige. Det er ikke sket endnu, men jeg haaber, det maa kunne ske.

Den højtærede Minister har kun taget Afstand fra et enkelt Forslag, det af min ærede Medforslagsstiller og mig stillede Underændringsforslag under Nr. 16. Vi have, som allerede sagt, lige saa fuldt som andre Forstaaelsen af, at det i denne Paragraf gælder om at værne Skolens Tarv; men vi have været nødsagede til at pege paa et Punkt, som vi senere kunde komme til at staa til Ansvar for, naar der ikke blev gjort opmærksom paa, at det derved let kunde ske, at Børns Arbejde i Fabrikkerne forhindres. Min ærede Medforslagsstiller har allerede peget derpaa, og jeg vil yderligere pointere det, at der maaske af den højtærede Kultusminister gennem Skoleplanerne kan ske den Forandring, at der mellem Formiddags- og Eftermiddags-skolegangen paa de Steder, hvor der nu er $\frac{1}{2}$ Dags Undervisning, kunde blive 2 Timers Pause fra 12 til 2; saa vilde Kravene til Børnenes Frihed og Forberedelse til Skolen kunne fyldestgøres; men vi anerkende, at baade 1 Time og $1\frac{1}{2}$ Time er for lidt dertil. Skulde der ske nogen Forandring, burde det være op til de to Timer, men saa blive Børnene unddragne deres Formiddagsarbejde, og det, tror man, vil for mange Forældre her i Landet blive af